

Huzur Dolu Sonsuzluğa

– kul mehmet · 06 Ağustos 2014

usulca gecenin karanlığına sığındı
çırılçıplaktı düşünceleri hülyaları
gecenin gölgesine bakındı kendisine bakındı
gece ve kendiside simsiyahtı
hayallerinin kırılmış aynasında bakındı
kesilen nefesi ile karanlığı soludu
hayallerine gecenin ayazı eşlik etti
sessiz derin bir uykuya daldı
gecenin soluğunda düşler
düşlerin sıcağında son zaman dilimi gülümseken
gecenin ayazında son defa uykuya daldı
bir andı gecelerin ayazında düşlerin sıcağında yatılan
bir zamandı gecenin karanlığında düşlere uyumak
uyumak ve son defa düşlerin vadisinde gezinmek
düşlerin yalan olan anında
gerçek olan sonsuz hayatta dirilmek
düşler hayaller ihanetler olmadan yaşamanın tadına varmak
bu gerçek olan yaşam içinmi idi tüm korkular
sonsuz huzurun sonsuz güzelliğinde mahrum olmak içinmi idi tüm çabalar
gerçek yaşam içinmi yıllarca beklemek sonunda gerçeği yaşamak için kaçmak
bu yanılığ ile yaşatılan hayatı kim sundu edepsizce
sonsuz güzelliğ kazanmak için yolları kapatan kim di
yıllarca kaçınılan sonsuz huzuru bulmak ne güzeldi
huzurun huzur sessizliği içinde huzuru bulmak ölüm ile imiş
ondanmı ürgan kaldı hayallerimiz yarınlarımız kin nefret dolu
yaşam dolu gönlümüz ondanmı korku ile doldu huzurun vadisinde gezinmekten kaçan
kim saldı huzur dolu mezardan kin nefret ile kaçmanın ifrit dolu bakışlarını
emaneti alan el ruhuna uzandı çekti aldı emaneti
dokunanın dokunuşunu parmak uçlarında hisetti huzur ile
huzur dolu sonsuzluğa giderken son defa
yer yüzünde yatan kendine bakındı usulca ve sessizce
Mehmet Aluç